

CLUJUL CREȘTIN

Redacția și Administrația
CLUJ
Piața Cuza Vodă 7.

ANUL I. NUMĂRUL 15.
Sâmbătă 29 Iunie 1935.
Apare săptămânal sub conducerea unui comitet

Abonament anual 50 Lei
Numărul 1 Leu

Sfinții Apostoli Petru și Pavel

Sărbătorim în fiecare an în ziua de 29 Iunie pe cei doi luceferi ai Bisericii, pe Sfinții Apostoli Petru și Pavel, cari cu multă jertfă și stăruință s'au ostenit a lumina popoarele cu lumina Evangheliei.

Sf. PETRU a primit dela Domnul puterea cheilor Bisericii, puterea cea mai înaltă de a păstori turma cuvântătoare a credincioșilor, putere ce trebui să țină până la sfârșitul veacurilor, în persoana urmașilor lui legitimi, adică a Papilor dela Roma.

Iată ce spune în rezumat despre Sf. Petru, regretatul profesor al Universității din București, Dr. N. C. Paulescu, în cartea sa: *Sinagoga și Biserica* la pagina 32 și următoarele:

Pentru ca să concretizeze Unitatea Bisericii, Cristos a ales, dintre Apostoli, pe unul, — pe care l-a pus drept căpetenie a tuturor celorlalți.

După înălțarea lui Cristos, Petru a luat frânela Bisericii, și — până la sfârșitul vieții — a ocupat primul rang în Creștinătate.

Astfel, el a prezidat la alegerea divină a unui Apostol.

El a contribuit, prin Cuvântul său de Păstor suprem, la întinderea Bisericii.

El a exercitat puterea executivă în Biserică restabilind ordinea internă, pedepsind pe niște sacrilegi.

Tot prin el s'a apărut Societatea creștinească în contra dușmanilor din afară, — adică de Sanhedrinul iudeesc.

In scurt:

Cristos a transmis, întâietatea în Biserică, Apostolului Petru, — care a devenit astfel locuitorul lui Dumnezeu pe pământ.

Conform poruncii divine ce se evidențiază din Sf. Scriptură, ceilalți Apostoli nu iau parte la această întâietate.

Or, — cum urmașii Apostolilor sunt Episcopii, — Petru a lăsat Episcopului din Roma, — unde a murit, — atât Apostolatul cât și Primatul.

După înălțarea lui Isus, Petru a executat supremația, ca șef unic al Bisericii.

Învățătura lui Petru se caracterizează prin o uimitoare claritate și printr'un admirabil spirit practic.

Astfel se explică succesul, nemai auzit, obținut de acest smerit pescar, prin predicăția sa simplă, dar profundă, — popoarele lepădând erorile filozofilor păgâni și alergând, însetate să se adape din izvorul nesecat al adevărului creștin, care oglindește Înțelepciunea lui Dumnezeu.

Sf. PAVEL, din tinărul Saul prigonitorul cel mai aprig al creștinilor, a fost întors pe calea Damascului, și devine înflăcăratul și vigurosul apostol, care a străbătut întreagă împărăția romană pentru a pune fundament tare dumnezeieștilor învățături. Dacă ne gândim bine la toate greutatețile ce a trebuit să întâmpine în cale, la sălbătecia și stricăciunea ce domnia pe atunci în lume, curajul și zelul său sunt adevărate minuni. După Prea Sfânta Fecioară, el este cel mai desăvârșit model al creștinului activ și pilda cea mai frumoasă de apostolat pe care Biserica a pus-o înainte tuturor vestitorilor Evangheliei între păgâni, din toate timpurile. De mai mulți ori a fost bătut de iudei și de păgâni, a suferit foame, frig, bărfeli, închisoare și lipsuri peste măsură de multe și grele.

Toate le-a suportat cu răbdare spunând: „Toate le pot în cel ce mă întărește”, căci „a trăi îmi este Hristos iar moartea dobândă”.

După o viață atât de rodnică în slujba Evangheliei, ca o incununare a Apostolatului lor glorios, ambii acești mari apostoli au murit ca martiri, vărsându-și sângele pentru mărturisirea lui Hristos în Roma, sub tiranul împărat Nero.

— Cu sfinte rugăciunile lor, Doamne, miluește-ne și ne mântuește. Amin.

Din Locurile Sfinte

Maica Durerilor

În marea Biserică a Sf. Mormânt din Ierusalim, care cuprinde între zidurile ei muntele Golgota cu cele din urmă patru stațiuni din Calea Crucii; între altarul Răstignirii și cel al Calvarului (unde Isus a fost ridicat cu crucea), se află un Altar care nu-i mai puțin cercetat nici mai puțin iubit: este Altarul Maicii Durerilor. Este așa de firesc lucru ca alături de locul Răstignirii lui Isus, să se așeze altar și Maicii Prea Curate, care cu toată puterea iubirii sale, stătea aproape de crucea dumnezeiescului său Fiu. La acest altar, în relief foarte expresiv, vezi pe Maica Durerilor plângând. Chipul sfânt e acoperit de bijuterii prețioase de tot felul, ce numai își pot închipui giuvergiu, lucru ce arată pornirea sfântă ce îndemna pe dăruitorii de a se lipsi de acestea odoare, spre a îmbogăți pe Fecioara Calvarului. Se pare că pentru a mângâia pe cea care plânge, au voit să lase acolo ceva din inima lor.

Cine, suind pe Calvar poate uita pe Maica lui Isus? Maria a urmat pe Fiul său în drumul spre moarte, precum

l-a urmat și în drumurile vieții. Din Pretoriu la Calvar, cu toată sfâșierea inimei sale de mamă, Maria n'a părăsit pe dumnezeiescul Osândit. Oare nu era ea răscumpărătoarea noastră împreună cu Isus? Altarul Mariei de pe Calvar, alături de Altarul de jertfă unde s'a adus pe Cruce Fiul său, ne arată ce mare parte a avut și Ea în opera răscumpărării noastre: „stătea lângă crucea lui Isus, Mama lui”.

Cine merge la Ierusalim și urcă Calvarul, privind acolo chipul Mariei, își face o idee de suferințele lui Isus. Vezi pe fruntea ei semnele tristeții adânci, în ochi arsura plânsului, pe buze amărăciunea fierii și uscăciunea setii. Dacă acestea le vezi pe chipul Mariei de pe altarul, cum au fost ele într'adevăr? O mare de dureri era în inima Mariei, când stătea dreaptă sub brațele crucii, și vedea pe Fiul său în lunga-i agonie, pierzând tot sângele său dumnezeiesc pentru mântuirea oamenilor.

O, Marie, pentru păcatele noastre, cu cât am rănit pe Fiul tău Isus, nea-

vând îndrăzneală să ridicăm ochii spre Altarul de Jertfă al Crucii sale, cătră Tine Maica Durerilor, Maica noastră bună, ne îndreptăm sufletele, pentru a ne mijloci împăcare cu Isus. La tine alergăm după mângăiere în necazurile și durerile noastre, căci ști

bine ce-i durerea, pe care ai gustat-o din plin la picioarele Crucii Fiului Tău. Preasfântă Marie, Maica lui Hristos Dumnezeuul nostru, roagă-te pentru noi păcătoșii, acum, și în ora morții noastre. Amin.

Omul și mintea *)

Un om se duse la târg ca să vândă o vacă. A dat-o iute, că sărăcia nu-l lăsa s'o mai țină și a pornit cătră casă. Pe cale își frământa omul nostru mintea cum să-și împartă bănișorii, ca să împace ceva și din cele datorii și se mai poată acăța la casă un vițeluș și un purcel de Crăciun. Așa gândind și socotind ajunsese aproape de sat. Pe când s'a mai zmulș din cele gândurii, era chiar în dreptul crășmei.

mariule, adă cu glaja că păharu-i cât un cui, când îl puni la gură nui“!

Acum putea să tot strige mintea, că omul nostru și-a făcut urechile toacă. Când a văzut mintea că omul nu mai vrea să știe de ea, la părăsit.

„Dute că n'am început cu tine nici n'o să sfârșesc cu tine, zise creștinul nostru când văzu că i-se duse mintea și se puse să tragă mai cu suflet. Trecu o vreme, când iacă se deschide ușa și mai vine unul.

„Noroc frate“!

„Să trăești, vere Nicolae“.

„Să ne vedem sănătoși sub masă“, și se puseră să tragă amândoi, știți co-lea cu nădejde...

Era acum vremea de cătră seară. Cei doi prieteni îiș închinau pe întrecute. Nici nu s'ar fi oprit până sub masă dacă nu venea muierea, ca să scoată pe omul nostru dela atâta veselie.

A doua zi de dimineață omul iar s'a întâlnit cu mintea, care începu să-l mustre pentru neascultarea de ieri. Se caută creștinul la pungă: banii pentru vițeluș mai erau, dar purcelul s'a dus în punga jidanului. Ca să nu se înoade cu femeia la sfadă, îi croi o minciună spunând că a dat vaca mai ieftin, ș'apoi ieși afară la câmp amărit și muștrat în suflet pentru fapta-i nesocotită.

Creștinule! Mintea trebuie să meargă totdeauna înaintea omului ca o făclie aprinsă ca să-i lumineze calea. După minte deloc trebuie să urmeze voința, care fără multă zăbavă și îndoială să-și facă cecece a aflat mintea de bun. O voință tare trebuie să fie asta, care nu se apleacă la toată ispita ca trestia sub vânt. Numai cu o voință tare poți să te desfaci de rele, să te faci creștin întreg, om a-lui Dumnezeu.

Mă duc înlăuntru să beu un păhărel de răchie, că par'că mi se muiară și oasele de atâta drum — zice creștinul. Mintea însă îi răspunde: lasă omule, nu-ți face treabă cu dracul, știți bine că dacă te pornești, nu te mai oprești până în șanțul de lângă drum. Dacă chiar vrei poți să bei acasă vreun păhărel. Dar omul nici una nici două, că el nu mai poate de ostenit, că de ce se mai facă cale femeii, când el pe lângă crășmă trece.

„Mă bag pe un minut două. Lumea multă tot la crășmă bea, apoi de ce sa nu fac și eu ce face toată lumea“?

Când văzu mintea că nu mai poate răzbi cu prostia, zice: „Bine, dacă nu vrei să mă ascuți intră, dar mai mult de un păhărel să nu iei, ci se ieși de loc. Eu până atunci te aștept afară“.

Se bagă omul și trage un păhărel, dar pe când scoate punga și caută să plătească, se scapă și mai cere unul, și ca să-și mai odihnească picioarele se așează la masă. Mintea îl strigă de afară să iasă că-i destul.

„Las' că vin de loc“ răspunde omul, dar rămase neclintit lângă masă și așa grăbit cum era, dela un păhărel două ajunsese la nouă. Mintea de afară tot îl mai striga, dar omul se cam încălzi la

*) Din „Vorbe drepte“ de Lucian I. Pop.

O, maică dulce a vieții mele..

O, Maică dulce-a vieții mele,
Spre Tine ochii mei privesc:
Dintr'ale lumii valuri grele
Spre Tine, Maică, mă doresc.

Ajutor, Maică Fecioară,
Ajutor, dă-mi ajutor!
E servul Tău, care te roagă,
Maică Fecioară, dă-mi ajutor,
Maică Fecioară, ajutor,
Dă-mi ajutor!

Intre năcazuri ne'ncetate,
In griji și lacrimi eu mă frâng;
Rănit de patimi și păcate,
Privesc cu dor la cer și plâng.
Ajutor, Maică Fecioară ...

In cer un Tată blând mă chiamă,
In cer e scumpul meu Isus,
In cer ești Tu, iubită Mamă,
Și locul meu e'n ceruri sus.
Ajutor, Maică Fecioară ...

In cer m'asteaptă sfinții ingeri,
M'asteaptă ceata dreptilor,
Iar eu in valea cea de plângeri,
Petree străin și călător.
Ajutor, Maică Fecioară ...

Primejdii multe mă'mpressoară,
Ispitele mă străntoresc:
Tu ești nădejdea mea, Fecioară;
Spre Tine ochii mei privesc.
Ajutor, Maică Fecioară ...

Din zori de zi și până'n seară,
Trăind-murind te voi chema:
Nu mă lăsa, Maică Fecioară,
Scăparăa mea, nu mă lăsa!
Ajutor, Maică Fecioară ...

INFĂȚISAREA SF. APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL, DUPA CARTILE BISERICESTI.

Petru era la chipul obrazului albenet, pleșuv și des la părul ce-i rămăsese, cam erunt la ochi și roșu, cărunț la cap și la barbă, cu nasul cam lungăreț, cu sprâncenele înalte la vârsta trupului om de mijloc, drept la stat, se pornia îndată împotriva nedreptății, pornindu-se din râvnă dumnezeiască, spre cei ce veniau la pocăință și iertător.

Fericitul Pavel încă era plesuv la cap vesel la căutătură, cu sprâncenele plecate în jos, alb la față, barba îi era cam lungă cu cuviință, cu nasul rotund, și cuvios la tot obrazul înfrumusețat, cam cărunț la cap și la barbă, om

sănătos cu virtute, puținel cam scundăc la trup, înțelept, plin de daruri, cu cuvința năravurilor sale, și cu tăria cuvintelor sale și cu dumnezească putere trăgea pe cei ce mergeau la dânsul.

Amândoi corifeii erau plini de Spiritul Sfânt și de dumnezeescul dar. (Mineiu).

Informațiuni

EXCELENȚA SA EPISCOPUL Dr. IULIU HOSSU, în ziua de 23 Iunie — Dumineca tuturor Sfinților — a vizitat credincioșii din parohia VI (cartierul Iris). Preotul V. Chindriș administratorul parohiei a întâmpinat pe Prea Sfinția Sa cu câteva cuvinte de bun sosit. Pe o tribună frumoasă împodobită în curtea Capelei, Prea Sfinția Sa a pontificat Sf. Liturghie arhierescă, asistat de Păr. canonic I. Agârbiceanu și pr. V. Chindriș, iar diaconi servind Cl. Dr. Emilian Lemenyi și Cl. Dr. Gavril Jager. In cadrul Sf. Liturghii, Prea Sfinția Sa, rostește o mângâitoare cuvântare.

Pentru edificarea Bisericii în această parohie, a cărei necesitate să simte atât de mult, cu aceasta ocazie Excelența Sa Episcopul a dăruit suma de 10.000 Lei. Asemenea d-l Dr. Octavian Prie Prim-curatorul de onoare a acestei parohii, a asigurat pe credincioși de tot sprijinul ce se poate da din partea Fabricii de cărămizi, și-a Fabricii Iris.

La masa creștinească de Duminică, pentru săraci, Excelența Sa Episcopul donează suma de Lei 1000.

După masă la orele 7, la Căminul Cultural Creștin, cum s'a anunțat, Preotul V. Chindriș a făcut o expunere despre felul în care se prezintă astăzi locurile sfinte, în special Ierusalimul, arătându-le acestea proiectate luminoș și clar de pe un film. S'au redat numai 100 vederi (partea I.) rămânând ca celelalte 200 vederi să se arate altădată, când o să mai anunțăm în această revistă.

Toți bunii noștri cititori, cărora din greșală nu s'a trimis vr'un număr de revistă, precum și acei la cari s'a trimis de două ori acelaș număr, rugăm de scuze, căci abia acum se pune în ordine tabloul adreselor. La administrație avem din toate numerile rezervă, așa că se pot primi unde este lipsă.

Domnii abonați cari își schimbă adresa, precum și acei la cari nu s'a făcut adresarea corect, rugăm să ne avizeze și vom regula acestea.